

پاسدار هیأت باشیم...

دکتر مصباح‌الهدی باقری‌کنی | عضو هیأت علمی دانشگاه امام صادق علیه السلام

بن‌مایه انقلاب اسلامی ناشی از جریان‌سازی هیأت بود. به همین سبب عناصر ضد دین و انقلاب تلاش دارند با تغییر، استحاله و نفوذ در هیأت به آن ضربه وارد کنند. منافذ آسیب به هیأت شامل مواردی همچون سادگی منظم، خلوت و توسل، اجتماع مؤمنین به محوریت ولایت، مرجعیت قرآن و سیره و جنبه‌های هنری هیأت است. نگاهبانی از این منافذ، نظارت پیرغلامان را بر هیأت الزامی می‌سازد.

بیشتر بستری برای خلق فرصت‌اند که به صورت هم‌افزا و توأمان، هم معارف و ارزش‌های دینی را اشاعه و اعتلا می‌بخشند و هم موجبات تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی را فراهم می‌سازند. نکته اینجاست که هرگاه ظرفیتی اینچنین بعنوان یک پیشران برای حرکت در مسیر رشد و تعالی جامعه متجلی شود، آنگاه تلاش معاندین (نسبت به دین) و بدخواهان انقلاب اسلامی، در جهت ضایع کردن و بعضاً استحاله این بسترهای فرصت‌آفرین است. از این جهت، بغضی دائم و فروخورده نسبت به جریان هیأت مذهبی در بین عناصر ضد دین و انقلاب وجود داشته است، چرا که اصل و بن‌مایه انقلاب را نیز ناشی از جریان‌سازی هیأت و کار هیأتی می‌دانند.

اما این کینه و عداوت چگونه خود را نشان می‌دهد؟ بدهی است روزگار جنگ‌های مستقیم و سخت به سر

در ادبیات مدیریت، مسأله راهم ناشی از فرصت می‌دانند و هم ناشی از تهدید (و البته تحدید) و این را اضافه می‌کنند که اگر فرصت‌ها مفتنم شمرده نشوند، آن‌روی تهدیدی‌اش ما را مجبور به توجه و التفات به آن‌ها خواهد کرد. در همین حوزه، برخی مسائل‌اند که درون برخی اتمسفرهای فرهنگی، زمینه و ظرفیت فرصت‌پایه‌شان به شدت غلبه و چربش بر جنبه‌های تهدیدی‌پایه دارد. یعنی در یک جو فرهنگی موافق و همساز، بیشتر جنبه فرصتی یک مسأله خود را نمایان می‌کند تا بعد تهدیدی‌اش. البته برعکس این موضوع نیز صادق است. یعنی در یک جو فرهنگی ناموافق، یک مسأله از حیث تهدیدی‌اش همیشه آن‌روی‌گند و حالت اینرسی‌اش برای نظامات موجود جلوه‌گری می‌کند.

هیأتی مذهبی، یکی از عرصه‌های فرهنگی به شمار می‌روند که ذیل ارزش‌های جامعه دین‌محور ایرانی،